

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

34-ste jaargang nummer 3

oktober 2024

De Twaalven (14, slot)

door Dr. W. Lodder

Matthias

Behoorde de drager van deze naam ook tot "de twaalven"? Of kunnen wij hem gevoeglijk voorbijgaan? Men kan hierover van mening verschillen. De uitdrukking "de twaalven" wordt in het Nieuwe Testament niet minder dan 14 maal gebruikt en op al die plaatsen valt Matthias er buiten. Men kan zeggen: daarmee is de zaak beslist. Matthias behoort er niet bij. Doch dan beziet men de dingen toch alleen van de formele kant.

Jezus zag Zijn Apostelen zitten op tro-
nen oordelende de twaalf geslachten
Israëls. ^{Luk.22:30} En het nieuwe Jeru-
zalem, dat Johannes getoond werd,
had twaalf fundamenten "en daarop
de twaalf namen van de twaalf Aposte-
tellen des Lams". ^{Op.21:14}
Judas viel uit. Wie is de twaalfde?

Deze vraag wordt in 't laatste vers van
Hand.1 ondubbelzinnig beantwoord.
Petrus had voorgesteld een plaatsver-
vanger voor Judas te kiezen. De 120
in de opperzaal maakten een tweetal:
Jozef, genaamd Barsabas, die de bij-
naam Justus had, en Matthias. "En zij
lieten hen loten en het lot viel op Mat-
thias en hij werd gekozen verklaard
bij de elf Apostelen". ^{Hand.1:26}

Hij werd dus de twaalfde.
Matthias behoort er wel bij.

Meer dan eens is beweerd, dat hier
in Petrus de oude Simon weer om het
hoekje kwam gluren; met zijn voor-
stel om in de vacature van Judas te
voorzien zou hij op de dingen vooruit-
gelopen zijn. Dat wreekte zich natuur-
lijk, want anticipatie, vooruitgrijpen,
wordt altijd gestraft.

Als Apostel heeft Matthias niets bete-
kend. Na Hand.1 horen wij nooit meer
van hem. Door zonder 't intermediair
van één der elf Apostelen Saulus van
Tarsen tot bekering te brengen en hem
tot Apostel te roepen en in 't bijzonder
door hem tot zó veel werk te bekwa-

men, zou de Verheerlijkte Christus de voorbarigheid van Petrus achterhaald en de beslissing in de opperzaal feitelijk te niet gedaan hebben. Zo zou in werkelijkheid Paulus de twaalfde Apostel geworden zijn.

Dat klinkt overtuigend en toch, steun in het Nieuwe Testament vindt deze opvatting niet. De roem als Apostel door de Heere Zelf geroepen te zijn, liet Paulus zich door niemand ontneemen, doch nergens blijkt, dat hij zich als plaatsvervanger van Judas beschouwd heeft of dat een van de eerste Christelijke gemeenten hem als zodanig zag.

Matthias bleef de twaalfde Apostel.

Dat zijn naam na Hand.1 niet meer genoemd wordt, bewijst allermint, dat hij als Apostel niets gepresteerd heeft. Van de meesten der "twaalven" horen wij na de uitstorting des Heiligen Geestes niets meer. Aan hun toewijding en zegenrijke arbeid twijfelt niemand. Waarom bij Matthias dan wel? Dat is meten met twee maten.

Van zijn verdere levensloop weten wij niets. Ook over hem zijn er tradities genoeg. Doch historisch houvast bieden zij niet. Daarom gaan wij ze zwijgend voorbij.

Besluit

Nu wij "de twaalven" één voor één de revue hebben laten passeren, verdient het misschien aanbeveling ons nader rekenschap te geven van de indrukken, die de beschouwing van de afzonderlijke personen bij ons heeft achtergelaten.

Eerste indruk

De eerste is: wie Mattheus of Thomas of wie der anderen óók, iets nader wil leren kennen, blijft hoofdzakelijk op het Nieuwe Testament aangewezen. De historisch betrouwbare gegevens voor hun verdere leven zijn bij de oud-Christelijke schrijvers uit de tweede eeuw na Chr. zó schaars, dat onze kennis er niet noemenswaard door verrijkt wordt. Alleen ten aanzien van Petrus en Johannes ligt de situatie enigszins anders. Reeds vóór de derde eeuw na Chr. is de fantasie begonnen zich van de personen der "twaalven" meester te maken. Niets geeft ons het recht, het is in de voorafgaande hoofdstukken voldoende gebleken, om aan te nemen, dat zij de wereld onder zich zouden hebben verdeeld, opdat ieder volk in een minimum van tijd het Evangelie zou horen, of hen over de twaalf stammen te distribueren en Bartholomeus b.v. als representant van de stam Zebulon te beschouwen. Dat zijn latere speculaties zonder historische grondslag.

Tweede indruk

Wat al verschillende karakters onder "de twaalven". Sedert Galenus (plm. 200 na Chr.) is men gewoon vier temperamenten te onderscheiden:

- 1e. het choleriche, het tot drift en toorn geneigde;
- 2e. het sanguinische, het warmbloedige en prikkelbare;
- 3e. het melancholische, het sombere en zwaarmoedige;
- 4e. het flegmatische, het rustige en bedaarde.

Nu geef ik direct toe, dat het werkelijke leven de spot drijft met alle kunstmatige onderscheidingen, die op de studeerkamer uitgedacht zijn. Alleen de machine maakt series auto's en vliegtuigen, die tot in elk onderdeelje volkomen gelijk zijn. Maar dat is fabriekswerk. God schiep en schept mens en dier "naar zijn aard". ^{Gen.1:11} Onder de mensen zijn er geen twee gelijk, uiterlijk niet en innerlijk ook niet. Vandaar dat de overgangen van het éne temperament in het andere legio zijn; trouwens men zal lang moeten zoeken voor men één van de vier volmaakt zuiver aantreft. Toch behouden deze onderscheidingen hun waarde, omdat zij de heersende, de althans 't meest in het oog vallende grondtrek van het karakter typeren.

Men heeft Simon Petrus een sanguïnisch temperament toegeschreven, Johannes een choleric, Thomas een melancholisch en Filippus een flegmatisch. Maar afgezien van Jakobus de zoon van Zebedeüs en van Bartholomeüs misschien, zijn dit de vier enigen onder "de twaalven" die men met enige zekerheid kan classificeren. De moderne zielkunde, althans Prof. Heymans, meent een achttal karaktertypen te kunnen onderscheiden. Het heeft binnen het bestek van dit boek geen zin hierop dieper in te gaan, want van Mattheüs, Jakobus de zoon van Alfeüs en Simon de Zeloot kennen wij enkel de namen, van Bartholomeüs en Thaddeüs is ons slechts één uitspraak bewaard en 't is nog zeer de vraag of men het recht heeft de reacties van de

twee laatstgenoemden op een woord van Jezus als typische symptomen van hun karakter te beschouwen.

Uiterlijk en innerlijk openbaarden zich onder "de twaalven" grote verschillen, alléén, nader preciseren kunnen wij het onderscheid niet. Doch allen hebben zij als Apostel hun onderscheiden karakter behouden. Jezus heeft hen niet gelijk geknipt als een tuinman de heg, doch hun individualiteit laten bestaan, ze alleen gelouterd, geheiligd.

Derde indruk

Derde indruk. "De twaalven" waren zonder onderscheid "naam"loze mannen, alle afkomstig uit een eenvoudig milieu. Van standsverschil is onder hen stellig geen sprake geweest, al acht ik hen er geen ogenblik te goed voor, dat zij in hun kleinzielige kibbelarijen over de vraag, wie hunner de meeste mocht zijn, de kleine nuancerings in hun maatschappelijke afkomst toegespitst hebben. Petrus en Johannes, over wier vroegere levensomstandigheden wij nog het beste oriënteerd zijn, werden door de overpriesters beschouwd als "ongeleterde en eenvoudige mensen uit het volk". ^{Hand.4:13} En van de andere tien zouden zij stellig dezelfde kwalificatie hebben kunnen geven.

Vierde indruk

En toch, en dit is onze laatste indruk, heeft Jezus Christus deze twaalf als Zijn Apostelen willen gebruiken en door hun arbeid de grondslagen gelegd

van de Christelijke Kerk. Zij zijn de pioniers geworden, de eerste kolonisten, die als burgers des hemels ^{Fil.3:20} in deze van God vervreemde wereld voor de heiliging van Zijn Naam en voor de komst van Zijn Koninkrijk met de volle inzet van heel hun persoonlijkheid mochten werken.

De fundamenten van het nieuwe Jeruzalem, dat eens van God uit de hemel neerdaalt, toebereid als een bruid, die

voor haar man versierd is, dragen dan ook hun namen. ^{Op.21:2 en 14}

En daarom leek het mij, bezien in 't licht van de tijd en van de eeuwigheid, ten volle verantwoord een poging te doen de gegevens uit het Nieuwe Testament en uit de oud-Christelijke tijd onder historisch-juiste belichting te plaatsen, in de hoop, dat de figuren der "twaalven" daardoor iets meer voor ons zullen beginnen te leven.

Schriftplaatsen voor zelfstudie betreffende Israël

VIII. De Mozaïsche wet als een (voorwaardelijk) verbond

Ex.19:5-6 Nu dan, indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is Mijn; En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israëls spreken zult.

Ex.34:10 Toen zeide Hij: Zie, Ik maak een verbond; voor uw ganse volk zal Ik wonderen doen, die niet geschapen zijn op de ganse aarde, noch onder enige volken; also dat dit ganse volk, in welks midden gij zijt, des HEEREN werk zien zal, dat het schrikkelijk is, hetwelk Ik met u doe.

Ex.34:27-28 Verder zeide de HEERE tot Mozes: Schrijf u deze woorden; want naar luid dezer woorden heb Ik een verbond met u en met Israel gemaakt.

Exo 34:28 En hij was aldaar met den HEERE, veertig dagen en veertig nachten; hij at geen brood, en hij dronk geen water; en Hij schreef op de tafelen de woorden des verbonds, de tien woorden.

Deut.4:13 Toen verkondigde Hij u Zijn verbond, dat Hij u gebod te doen, de tien woorden, en schreef ze op twee stenen tafelen.

Deut.5:2-5 De HEERE, onze God, heeft een verbond met ons gemaakt aan Horeb. Met onze vaders heeft de HEERE dit verbond niet gemaakt, maar met ons, wij die hier heden allen levend zijn. Van aangezicht tot aangezicht heeft de HEERE met u op den berg gesproken uit het midden des vuurs, (Ik stond te dier tijd tussen den HEERE en tussen u, om u des HEEREN woord aan te zeggen; want gij vreesdet voor het vuur en klomt niet op den berg).

Deut.6:6-9 En deze woorden, die ik u heden gebiede, zullen in uw hart zijn. En gij zult ze uw kinderen inscherpen, en daarvan spreken, als gij in uw huis zit, en als gij op den weg gaat, en als gij nederligt, en als gij opstaat. Ook zult gij ze tot een teken binden op uw hand, en zij zullen u tot voorhoofdspannelsen zijn tussen

uw ogen. En gij zult ze op de posten van uw huis, en aan uw poorten schrijven. Deut.11:18-20 Legt dan deze mijn woorden in uw hart, en in uw ziel, en bindt ze tot een teken op uw hand, dat zij tot voorhoofdspanzelen zijn tussen uw ogen; En leert die uw kinderen, sprekende daarvan, als gij in uw huis zit, en als gij op den weg gaat, en als gij nederligt, en als gij opstaat; En schrijft ze op de posten van uw huis, en aan uw poorten;

Deut.28:1-14 En het zal geschieden, indien gij der stem des HEEREN, uws Gods, vlijtiglijk zult gehoorzamen, waarnemende te doen al Zijn geboden, die ik u heden gebiede, zo zal de HEERE, uw God, u hoog zetten boven alle volken der aarde. En al deze zegeningen zullen over u komen, en u aantreffen, wanneer gij der stem des HEEREN uws Gods, zult gehoorzaam zijn. Gezegend zult gij zijn in de stad, en gezegend zult gij zijn in het veld. Gezegend zal zijn de vrucht uws buiks, en de vrucht uws lands, en de vrucht uwer beesten, de voortzetting uwer koeien, en de kudde van uw klein vee. Gezegend zal zijn uw korf, en uw baktrog. Gezegend zult gij zijn in uw ingaan, gezegend zult gij zijn in uw uitgaan. De HEERE zal geven uw vijanden, die tegen u opstaan, geslagen voor uw aangezicht; door een weg zullen zij tot u uittrekken, maar door zeven wegen zullen zij voor uw aangezicht vlieden. De HEERE zal den zegen gebieden, dat Hij met u zij in uw schuren, en in alles, waaraan gij uw hand slaat; en Hij zal u zegenen in het land, dat u de HEERE, uw God, geven zal. De HEERE zal u Zichzelve tot een heilig volk bevestigen, gelijk als Hij u gezworen heeft, wanneer gij de geboden des HEEREN, uws Gods, zult houden, en in Zijn wegen wandelen. En alle volken der aarde zullen zien, dat de Naam des HEEREN over u genoemd is, en zij zullen voor u vrezen. En de HEERE zal u doen overvloeien aan goed, in de vrucht uws buiks, en in de vrucht uwer beesten, en in de vrucht uws lands; op het land, dat de HEERE uw vaderen gezworen heeft u te zullen geven. De HEERE zal u opendoen Zijn goeden schat, den hemel, om aan uw land regen te geven te zijner tijd, en om te zegenen al het werk uwer hand; en gij zult aan vele volken lenen, maar gij zult niet ontlennen. En de HEERE zal u tot een hoofd maken, en niet tot een staart, en gij zult alleenlijk boven zijn, en niet onder zijn; wanneer gij horen zult naar de geboden des HEEREN, uws Gods, die ik u heden gebiede te houden en te doen; En gij niet afwijken zult van al de woorden, die ik ulieden heden gebiede, ter rechter hand of ter linkerhand, dat gij andere goden nawandelt, om hen te dienen.

Deut.29:12-15 Om over te gaan in het verbond des HEEREN, uws Gods, en in Zijn vloek, hetwelk de HEERE, uw God, heden met u maakt; Opdat Hij u heden Zichzelve tot een volk bevestige, en Hij u tot een God zij, gelijk als Hij tot u gesproken heeft, en gelijk als Hij uw vaderen, Abraham, Izak en Jakob, gezworen heeft. En niet met ulieden alleen maak ik dit verbond en dezen vloek; Maar met dengene, die heden hier bij ons voor het aangezicht des HEEREN, onzes Gods, staat; en met dengene, die hier heden bij ons niet is.

Matthias

volgens "Apostolische oudheden" door William Cave, Uit het Engelsch, naar den vijfden Druk vertaald, door Salomon Bor, Predikant tot Zeyst. Uitgegeven door Hermannus Wits, t' Utrecht, 1698." Het leven van den H. Matthias, par. I t/m IV, blz. 346 t/m 350.

I Gemerkt de H. Matthias geen Apostel van de eerste verkiesing, of onmiddellijk door onsen Saligmaker geroepen en gekomen is, heeft men in de historie des Euangeliums geene bysondere beschrijving van hem te gemoed te sien. Hij is een geweest van onses Heeren Discipelen, en waarschijnlijk een van de seventige, die ten tijde van Christi openbare bediening hem altijd had opgewagt, en wierd na desselfs dood tot het Apostelschap beroepen, by gelegentheit van de dood van Judas.

Judas Iscariot (dien naam na allen schijn voerende van sijn geboorte-plaats, eertijds gelegen in den stamme Juda) was een geweest van die twaalve, die onmiddellijk van Christus tot een sijner naaste Discipelen zijnde geroepen, en nevens de andere tot het prediken en doen van wonder-werken gemagtigd, met hen gerekend was, en het lot hunner bediening verkregen had, ^{Hand.1:17} en ondertusschen een vuyl en boosaardig mensch, die niet beter dan als een dief en moordenaar ^{Joh.12} beschreven word; welk ons vertoond, dat er in Christi eygen huysgesin boose dienstknegten konden zijn, en dat de godloosheit van een dienaar sijn last-brief niet te niet doet, of sijn bediening onnut en kragteloos maakt.

De onwaardigheit van een werktuyg belet de eynden niet, waar op een bediening siet, gemerkt de kragt en goede uytslag van een ordonnantie niet van de hoedanigheit des dienaars, maar van de goddelijke instelling, en daar aan geheft segen Gods afhangd. Judas predikte buyten allen twijfel Christum met grooten drift en yver, en, so veel ons bekend is, niet min voorspoedig dan de andere Apostelen, en egter was hy een boos mensch, een mensch door vuyloe en geringe dingen gedreven, en die de Religie en de eer van sijn bediening voor gierigheit, en quade streken had doen wijken. De geld-sugt had sijne gedagten so beset, dat alle sijne ondernemingen geen andere palen dan van sijn belang en voordeel hadden: maar die rijk willen

worden, vallen in versoeking en in den strik. ^{1Tim.6:9} Dese gierige inborst bragt hem, gelijk eyndelijk tot een droevig eynde, so ook tot een wanhopige onderneming (gelijk Origenes (Contra Celsum (lib.4, p.175) van Christi overlevering ter dood spreekt, het snoodste schelmstuk, dat ooit de Sonne bescheenen heeft) het verraden en overleveren van sijnen onschuldigen Heer, in de handen van die hy wist dat hem alle smaad en wreedheyt soud en aandoen.

Hoe weynig vermag goedheyt op een boos-aardig gemoed! De eer-wwerdigheyt van die stand-plaats, waar toe hem onse Heer, duysenden andere voor-bygaande, had geroepen, nog sijn toelating tot de naaste omgang met hem, nog ook sijn aanneming tot opsigt over sijne huyselijke saken, kondien dien rampsaligen van dat godloos voornemen versetten. Hij wist hoe seer de groote Mannen van de Joodse natie verlangden Christus in hunne handen te hebben, en bysonder op het Paaschfeest, ten eynde hy met te grooter verwekking van afkeer, voor het ook van al de wereld, aan de dood mogt worden opgeofferd; weshalven hy met hen een beding maakt, om het Lam Gods, voor min dan vier ponden, in de klauwen van die wolven en leeuwen over te leveren; kort om, hy voegd sig aan hunne zyde, voerd de bedienden aan, en leverd hem in hun geweld.

II Maar in 's menschen boesem is iets, 't welk selden een stouten sondaar in ruste ten grave laat gaan. Door den gruwel deser daad ontwaakte, ver-

volgde en wraakte hem sijn consciencie, (gelijk dog moettwillige en voorbedagtelijk begane sonden, en bysonder bloed-schuld, doorgaans gevoelig der menschen gemoederen aandoen, en een vreesse voor wraak, die daar op staat te volgen, verwekken) waar door de man tegen de woedende knagingen sijns gemoeds niet bestaan konde. En hoe onverdragelijk sijn die geeselingen, die ons in ons levendigst en gevoeligst deel treffen! De geest des menschen begeeft hem, en alles wat hem soude troosten kant sig tegen he; hy is gelijk een mensch die een gier in sijnen boesem heeft, die geduurig op sijn hart aast en knaagd, en by gevolg geen rust of verquikking hebben kan. 't Is hierom, dat Plutarchus een quaad gewisse by een kanker in de borst vergelijkt, die de siele onophoudelijk met de pijnen van een onverdragelijk berouw nijpt en steekt. Schuldig te staan verwekt onrust en ongemak, het verstoord de vrede en helderheyt des gemoeds, en vervuld de siel met onweders en donders. Wie heeft sig ooit tegen God verhard, en vrede gehad? ^{Job 9:4} En seker, hoe soude hy konnen vrede hebben, daar God sulken sterken en onsienlijken beul in sijnen boesem heeft? Wie ooit sig tegen de voorschriften van sijn pligt aansteld, en de aaradingen sijner consciencie verdooft, neemd ter selver tijd sijn afscheyd van alle ware stilstand en ruste, en geeft sig aan de smerten van een sig selfs pijnigend gemoed over. En so hy al door middel van dese of gene godloosheyt de stemme der consciencie voor een korten tijd weet te smooren

en te verdooven, egter sal een kleyne swarigheyt, of eenig toeval, deselve ligtelijk met schrik doen ontwaken, en als een gewapend man tegen hem doen aanlopen: een schrik en pijn, die al 't geen de boos-aardigste tyrannen ooit hebben konnen te werk stellen, oneyndig te boven gaat. Niets kan een mensch meer ontrusten, dan 't verwijt van onse eygene sielen. Men kan mogelijk den toorn van een mensch verdragen, maar de aanvallen van 't gewisse geensins, dat is, gelijk het Chrysostomus aardig uytdukt, van een quade conscientie gestikt of geworgd worden, welk hem menigmaal so benauwd, dat vy de dood voor het leven kiest. Van dit alles hebben wy in desen rampsaligen man een droevig voorbeeld, die de swarmoedige en woedende gedagten op 't geen hy gedaan had, niet langer lonnende verdragen, den loon der ongerechtigheyt den raad weder bragt, en sigselven door een geweldige dood aan kant hielp; in die vergeefsche hoop van in het graf te sullen veylig sijn, en in de andere wereld te sullen ontmoeten die rust, die hy in dese wereld niet vinden konde. Henen gaande verworgde hy hemselven, ^{Mat.17:5} ende voorwaards over gevallen zijnde, is midden opgeborsten, ende alle sijne ingewanden zijn uitgestort, ^{Hand.1:18} latende alle ondanckbare, verraderlijke, en gierige menschen een merkelijke waarschouwing, om de wereld niet te veel plaats te geven, en een iegelijk mensch, om te waken en te bidden, op dat hy niet in versoeking kome. ^{Mat.26:41} Onse tegenwoordige staat is slibberig en onveylig: Laat dan die meend te staan toesien,

dat hy niet en valle. ^{1Kor.10:12} Wat voorrecht kan genoegsaam versekering geven, en grond leggen, om veylig op te rusten, daar de wonder-werken, de predicatien, de gunst en gemeensame omgang met Christus selfs een der Apostelen voor sulken rampsaligen afval niet vrijden konden?

III Dus in het collegie der Apostelen een plaats open staande, was hun eerste werk, van den olyf-berg, daar onse Saligmaker van hen gescheyden was, in het huys van den H. Johannes op den berg Sion (een plaats daar de Kerk, indien wy Nicephorus mogen gelooven, toenmaals vergaderde) gekomen zijnde, hun getal met een bequaam persoon te vervullen: tot welken eynde de H. Petrus hen voordroeg, dat Judas, volgens de prophetische voorsegging, van sijn bediening vervallen zijnde, een ander, en wel sulck een die geduurig met Jesus omgegaan en sijn Discipel geweest was, en by gevolg een getuyge van sijn leven, dood en opstanding sijn konde, noodsaakelijk in desselvs plaats gesteld moest worden. ^{Hand.1:16} Twee wierden 'er dan, om 'er keur uyt te maken, voorgesteld, Joseph, die Barsabas en Justus (welken sommige meenen Joses een van onses Heeren broederen geweest te zijn) genaamd wierd, en Matthias, beyde tot die plaats bequaam. De verkiezing geschiedde door het lot: een manier van doen by Joden en Heydenen veeltijds in 't beslissen van twijfelagtige en gewigtige saken, en bysonder in 't verkiezen van regters en overheden gebruikelijk, en hier van

hen ingevolgd, om (so een van de Oude meend) (d.i. Ambrosius) sig na de gewoonte der Joden te voegen, opdat sy, in het verkiesen van een Apostel niet mogten schijnen van de manier van doen, onder de wet gebruykt, af te wijken. De gewaande Dionysius, schrijver van de Hierarchia Ecclesiastica of het Kerk-bestier, nevens sijne twee uytbreyders, of Paraphrasten, seyde rond uyt, dat het geen lot was, welk in dit geval een eynde van het verschil maakte, maar een ongewoon teken, dat van den hemel quam, en op den keurling vallende ontdekte, dat hy van God verkoren was: maar dat loopt regt tegen de woorden van de heylige Historie aan, daar gesegd word: sy wierpen hunne loten, en het lot viel op Matthiam. ^{Hand.1:26} Te liever sloegen de Apostelen desen weg in, om dat de H. Geest, door wiens onmiddellijk voorschrift en ingeven sy daar na voornamelijk geleyd wierden, nog niet gegeven was. Maar op dat dit werk met meerder order geschieden, en beter uytslag hebben mogt, wendden sy sig eerst door den gebede tot God, dat dog dat Alwetend Wesen, 't welk de wereld regeerd, en ten vollen der menschen herten en genegtheden kend, de keure onmiddellijk wilde bestieren, en aanwijzen wie van die twee tot dat gedeelte van die Apostolische bediening, daar Judas nu onlangs van was afgeweken, van hem verkoren was. De loten daar op in een kruyk of vat geworpen zijnde, wierd 'er de naam van Matthias uytgetrokken, en dus wierd hy met gemeene toestemming tot de elf Apostelen gekoren. ^{Hand.1:26}

IV 't Was niet lang daar na, dat de beloofde kragten des Heyligen Geestes over de Apostelen wierden uytgestort, om hen tot die groote enmoeyelijke bediening, daar toe sy uytgesonden waren, bequaam te maken. Vervolgens begaf sig de H. Matthias, nevens de andere Apostelen, tot de uytvoering van zijn ampt en last. De eerstelingen van zijn dienst besteedde hy in Judea, daar hy een merkelyken oogst ingesameld hebbende, hemselven ook na andere Provincien begaf. Seker Schrijver (Petrus de Natalibus) (dog in deses aken beken ik niet veel te agten) seyde, dat hy het Euangelium in Macedonie soude gepredikt hebben, daar de Heydenen een proef van zijn geloof en opregtigheid namen, mits hem een vergiftigen drank aanbiedende, daar hy in Christi naam onbeschroomd van dronk, sonder eenigsins daar door beschadigd te worden; en dat, wanneer de selve drank meer dan twee honderd en vijftig menschen 't gesigt benomen had, hy sijne handen op hen gelegd hebbende, hun het gesigt weder soude hebben gegeven, en nog veel diergelijke dingen, om welke toe te stemmen in geen geloof, en om te verhalcken geen tijd genoeg heb. De Grieken seggen met meerder waarschijnlijkheit, dat hy Oostwaarts aan gereyst is, en quam, na het seggen van Nicephorus, in het voorste, dog so Sophronius wil, in het agterste Ethiopien; maar beyde hebben het, mijnes oordeels, 't zy de schuld by de Schrijvers, of overschrijvers is, qualijk, en stellen Ethiopien in plaats van Cappadocien, gemerkt zijn voornaamste verblijf ontrent de rivier

Apfarus, en de haven van Hyffus, beyde in Cappadocien, geweest is: ook is daar ontrent geen Ethiopien nader, dan 't geen aan Chaldeen grenst, daar van wy te vooren breeder gesproken hebben. En wat aangaat het voorgeven, dat hy so wel in het Asiatisch als Afrikaans Ethiopien kan gepredikt hebben, en die beyde onder een gemeenen naam, gelijk de Oostersche en Westersche gedeelten der wereld eertijds onder den algemeenen naam van Indiëns, konnen begrepen geweest zijn, is een verbeelding, die geen andere grond, dan bloote gissing heeft. De plaats nu, daar Matthias quam, was vry bavarisch, en sijn onthaal was daar niet beter: want aldaar menschen van een fors en ongeseggelijke inborst ontmoetende, wierd hy van deselve onbeleefdelyk en onmenschelyk gehandeld, en verkreeg aldaar ten laatsten, na alle arbeyd en swarigheden, en menigte van menschen tot het Christendom bekeerd te hebben, de kroone des martelaarschaps in het jaar na Christ geboorte LXI, of, als andere willen, LXIV. Van de soort sijnes doods is met sekerheit niet veel te seggen. Dorotheus wil, dat hy te Sebasta gestorven, en aldaar by den Tempel van de Son begraven is. Een oud Martelaarsboek wil, dat hy van de Joden gevangen geset, en als een godslasteraar eerst gesteenigd en daar na onthoofd is: maar de Griekse Officie-boeken, gevolgd van verscheyden oude Brevieren seggen, dat hy gekruyst is, en gelijk Judas hing aan een boom, so Matthias geleden heeft aan een kruys. Sijn ligchaam word geseyd een tijd lang te Jerusalem bewaard,

en naderhand door Helena, de moeder van den grooten Constantijn, van daar na Romen vervoerd te zijn, daar men heden nog eenige gedeeltens desselfs met groote eerbiedigheyt vertoond. Andere egter houden met grooten yver, en met al te grooten schijn van waarheyt staande, dat sijne overblijfselen na Trier in Duytsland gebragt, en aldaar als nog bewaard worden: een verschil, daar ik mij niet sal inlaten. Sijn gedagtenis word in de Griekse Kerk gevierd den 9 Augusti, gelijk blijkt niet alleen uyt hunne Menologien, of Maandelijke beschrijvingen, maar ook uyt een nieuwe Constitutie of Ordonantie van Emanuel Comnenus, waar in bevolen wierd, welke Heylige dagen in de Kerk gevierd moesten worden; dog de Westersche Kerken houden den 24 February heylig tot een gedagtenis van hem. Onder veele andere apocrijphe Boeken den Apostelen toegeschreven, wierd op den naam van Matthias een Euangelium uytgegeven, waar van Eusebius en eenige van de Oude gewag maken, dog is nevens de andere verworpen van Gelasius Bisschop van Roomen, gelijk het ook reeds door eenige voor hem al verworpen was. Ook was 'er op sijnen naam een Boek, genaamd Overleveringen, aangehaald van Clemens de Alexandriner, waar uyt de Nicolaïeten buyten twijfel sijn seggen ontleend hebben, welke sy tot hunne beestelijke en vuyle oogmerken misbruykten, even gelijk de Marcioniten en Valentianen eenige hunner ongerijmste en godlooste gevoelens op sijn naam en leering sig beroepende, gedreven hebben.

Agenda van Ab Klein Haneveld

ALKMAAR donderdag 26 sep;
10/24 okt; 7/21 nov; 5 dec;
16/30 jan; 13/27 feb; 13/27 mrt;
10/24 apr; 8/22 mei;
19:45 uur; "De Alkenhorst",
Schelfhoutlaan 4;
Het boek Handelingen

AMERSFOORT woensdag 2/16 okt;
13/27 nov; 11 dec; 22 jan; 5/19 feb;
5/19 mrt; 2/16/30 apr; 14/28 mei;
20:00 uur; "De Hoeksteen",
Klaartje Donzepad 59;
Het boek Genesis

APELDOORN

30 nov; 25 jan; 15 mrt; 17 mei
zaterdag, 10:00 tot 16:00 uur
"Het Bolwerk", Ravelijn 55

Nederlands Bijbelstudie Contactdag
onderwerp 30 november:

Random Kerst

BEEKBERGEN zondag
13 okt; 15 dec; 10:30 uur;
"De Hooge Weye",
Dorpsstraat 28-36;

BEVERWIJK zondag 22 sep; 3 nov;
4 mei; 21 sep; 2 nov;
10:00 uur; B.H.K.-gebouw,
Groenelaan 74

DRACHTEN donderdag 3/17 okt;
14/28 nov; 12 dec; 23 jan; 6/20 feb;
6/20 mrt; 3/17 apr;
20:00 uur; "De Fontein",
De Kolken 89;
De brieven aan Timotheüs

EMMEN maandag 30 sep; 14 okt;
11/25 nov; 9 dec; 20 jan; 3 feb;
3/17/31 mrt; 14 apr; 12/26 mei;
19:30 uur; Stadskerk Emmen;
Van Schaikweg 59;
De profet Zefanja

LINSCHOTEN maandag 23 sep;
7/21 okt; 4/18 nov; 2 dec; 13/27 jan;
10/24 feb; 10/24 mrt; 7 apr;
5/19 mei; 20:00 uur;
"Bij de Tol", Nieuwe Zandweg 12;
De brieven van Petrus

METEREN zondag 29 sep; 24 nov;
22 dec; 19 jan; 16 feb; 16 mrt;
13 apr; 11 mei; 8 jun;
10:00 uur; Dorpshuis,
Achtersteweg 17;
De brieven aan Timotheüs

ELBURG dinsdag 24 sep; 8/22 okt;
5/19/nov; 3 dec; 14/28 jan;
11/25 feb; 11/25 mrt; 8/22 apr;
6/20 mei; 19:45 uur;
Buurtgebouw Oostendorp,
Zuiderzeestraatweg Oost 32
Het Evangelie van Mattheüs

ELBURG zondag 29 sep; 13 okt;
10/24 nov; 8 dec; 19 jan; 2/16 feb;
2/16/30 mrt; 13/27 apr; 11/25 mei;
17:00 uur; Buurtgebouw,
Zuiderzeestraatweg Oost 32

URK dinsdag 1/15 okt; 12/26 nov;
10 dec; 21 jan; 4/18 feb; 4/18 mrt;
1/15/29 apr; 13/27 mei;
20:00 uur; De Meer 2 a
De Openbaring van Johannes

APELDOORN zondag 20 oktober; DOOPDIENST
Bosweg 77; Aanvang 13:30

Raadpleeg op www.bijbelstudie.nl de agenda voor eventuele wijzigingen en aanvullingen.

Een hartelijk gebed

Demonstratie's op de Amsterdamse Dam en massaal dagelijks gebed voor (de staat) Israël waren volgens zeggen bedoeld om God te herinneren aan Zijn beloften aan dat volk, alsof God vergeetachtig is of slechthorend. Waarom is men traag om te geloven ál hetgeen de profeten hebben gesproken? ^{Luk.24:25}

De Bijbel bevat weliswaar profetieën en beloften aangaande eeuwige zegeningen voor Jeruzalem en het gehele volk, maar die hebben samenvattend betrekking op het Jeruzalem, zoals dat zal worden herbouwd ná de 70ste week van Daniël en de verschijning van de Heere Jezus op de Olijfberg.

Andere profetieën spreken over een verwoestend oordeel dat de Heer in de Dag des Heeren zal brengen over een nog steeds ongelovige stad (Jeruzalem) en staat (Israël). Eerst daarna zal het volk zich bekeren tot de Heer, en zullen stad en staat worden hersteld.

De eerste soort is te vinden in o.a. Ps.122:6 Jeruzalem, de actuele residentie van de Messias.

De tweede soort is te vinden in o.a. Jeremia: Gij dan, bid niet voor dit volk, en hef geen geschrei noch gebed voor hen op, en loop Mij niet aan; want Ik zal u niet horen; ^{Jer7:16} Gij dan, bid niet voor dit volk, en hef geen geschrei noch gebed voor hen op; want Ik zal niet horen; ^{11:14} Wijders zeide de Heere tot mij: Bid niet voor dit volk ten goede. ^{14:11}

Ergo: Bidt als Paulus met toegenegenheid des harten voor hun individuele zaligheid! ^{Rom.10:1 e.v.; 11:14}

Ab Klein Haneveld

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

Uit de statuten: "De Stichting Nederlands Bijbelstudie Centrum stelt zich ten doel de kennis van de inhoud van de Bijbel, die zij beschouwt als Gods Woord, te verspreiden. De stichting tracht haar doel te verwezenlijken door getuigenis in woord en geschrift." In de praktijk wordt dit o.a. gedaan door het houden van bijbelstudie-avonden, tentcampagnes, contactdagen, conferenties en studiereizen; de publicatie van de lezingen op internet en eventuele geluidsdragers; de uitgave van brochures en deze circulaire.

Financieel is het Nederlands Bijbelstudie Centrum afhankelijk van vrijwillige bijdragen.

Correspondentieadres

Ondernemersweg 22
8304 BH Emmeloord
telefoon (0527)265568

www.bijbelstudie.nl

info@bijbelstudie.nl

Giften

NL03 INGB 0005 5676 69

NL88 RABO 0308 7470 46

ten name van

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Giften voor de tentevangelisatie

NL87 RABO 0103 5810 06

ten name van

N.B.C. Evangelisatie

Beide stichtingen hebben een ANBI goedkeuring